

אמרי שפר "קצז"

מתוך "ליקוטי שמואל"

מלקט ועורך ש. אייזיקוביץ

eisikovits1@gmail.com

אדם אחד נשאל: מדוע אין לך פאות וזקן, אינך הולך עם ציצית, וכן אינך מניח תפילין, וכו' ? ענה לי: העיקר הלב! אני יהודי בלב. אבל אתה, מדוע אינך הולך לצבא ? ענית לי: אתה אומר העיקר הלב, אני חייל בלב... התחיל לצחוק ואמר לי: כיצד אפשר להיות חייל בלב, הרי חייל צריך להחזיק רובה, לעשות אימונים, ללכת בבגדי חייל, וכו' ? ענית לי: ישמעו אוזניך מה שפיק מדבר – לא מספיק יהודי בלב, צריכים גם לעשות מעשים... אם תהיה יהודי בלב עם מעשים היינו קיום המצוות, אזי יהיה "הקול קול יעקב" ויתקיים "אין הידיים ידי עשו".

אדם הרוצה לדעת מדוע בא לעוה"ז, צריך הוא לדעת כי עיקר המטרה היא שיקיים את כל מה שהוא לומד, כי אם המטרה היא רק ללמוד – יכול להישאר בשמים וללמוד מפי המלאך בהתמדה, מזה שאדם נולד וירד לעוה"ז מוכיח כי "האדם לעמל יולד" (איוב ה"), 'לעמל' ר"ת ללמוד על מנת לעשות, היינו לקיים תלמודו.

אי אפשר להגיע לשמחת פורים אמתית בלי תענית אסתר שזהו זמן עשיית התשובה. מתוך התענית והתשובה מגיעים לנהפוך הוא, כי לאחר שאנו צועקים ומתפללים לקדוש ברוך הוא מתוך הבנה שאין אף אחד מלבדו ורק הוא התקווה היחידה שלנו, אז אנו נענים מהשמיים ואז באמת אפשר לשמוח.

אין דבר יקר יותר ממה שמוענק בחינם.

אם אנחנו רוצים להפוך את החיים שלנו למשמעותיים יותר, הדרך לעשות זאת היא לשפר את איכות החיים של האנשים שסובבים אותנו.

"אם מזרע היהודים... נפול תיפול לפניו" (אסתר ו,ג). אם הוא מתנהג כפי שיהודי צריך להתנהג, לא יכרע ולא ישתחוה, אז ודאי ש"נפול תיפול לפניו". (הרבי מליובאוויטש)

אמרו חז"ל (פסחים נ'): אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו, לכאורה היה צריך לומר : ותלמודו בראשו, במוחו ? אלא יד מרמז למעשים, לכן אמרו חז"ל אשרי האיש שבא לעוה"ב וכל מה שלמד – קיים. כן מובא בחז"ל (יומא ע"ב): "עדות ד' נאמנה", נאמנה היא להעיד בלומדיה, מפרש רש"י: מי קיים ומי לא קיים. כי עיקר הלימוד הוא לקיים.

אנחנו לא בוחרים חוויות אלא זיכרונות של חוויות.

אסתר הגיעה למרדכי וסיפרה לו שאחשוורוש לא מתייחס אליה ולא קרא לה כבר 30 יום, וחסר לה תשומת לב, אז מרדכי א"ל 'צומי', והיא פירשה את זה לא נכון, לכן עד היום צמים כנגד זה.

בבית הכנסת שיש רק ספר תורה אחד, מה עושים בפרשת שקלים, איך מגיעים מפרשת השבוע לשקלים? מגלגלים. כשנמצאים בפרשה שצריך כסף איך מגיעים לשקלים? ע"י שמגלגלים.

בגדים אינם מעטפת וכיסוי לגוף בלבד. בגדיו של האדם הם סמל למהותו ותג זיהוי לאופיו, השתייכותו, ורמתו החברתית. בימינו, כאשר נחשולי ענק מאיימים לטשטש גבולות ולהפיל חומות הביצור, מסייעות בגדינו להיאחז בדרכי אבות.

בגדים מהווים מיתוג. חברה חלשה מנסה לשפר מעמדה ותדמיתה בהחלפת מיתוג ושינוי חזות. עם ישראל לא זקוק לחידוש! ב"ה אנו חברה מנצחת ונצחית, ויציבות המיתוג ושימורו מוכיחים זאת! על בנינו להתפאר בשרשרת הנמשכת אלפי שנים, והלבוש השורשי מסייע להמשכיותה. בדור בו הכל 'חד פעמי' נבוב וחלול, יש להעריך קביעות והמשכיות.

בימי הפורים שזוכים אנו לשפע רוחני רב, וכל שמוטל עלינו לעשות כדי לזכות בו, הוא לפשוט את ידינו ולבקש מהיושב במרומים שישלח לנו עזרו. ננסה פעם אחת להתחפש לעצמנו, ל'אני' האמתי שלנו ולא להמשיך להסתובב ב'בגד' שעטינו על עצמנו במהלך השנה החולפת. נקרע את בגדי החטא שרכשנו לנו ותמורתם נבקש מאבא שבשמים לזכות ללבוש מלכות אמתי לנשמתנו.

במגילה כתוב "משפחה ומשפחה", אומר רש"י מתאספים משפחות ביחד ועושים סעודות.

במחברת הערוך, וכן במחברת מנחם בן סרוק, ובספר שרשים להרד"ק, כולם הביאו פסוקים וראיות וכווננו כולם לאותו הכוונה שאדר יש לו שני משמעויות וכגון 'נָאֹר אֶתָּה אֲדִיר' (תהלים ע"ו), 'יְגַדִּיל תּוֹרָה וַיֶּאֱדִיר' (ישעיה מ"ב), שכולם שם משמעות חוזק וגדולה וזה מיוחס אל הקב"ה, וגבי ישראל מתגלה עצמיותם.

במסורה מצוין ששלוש פעמים מופיעה המילה 'ונשמע': בפרשתנו, ובמתן תורה "כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע", ובמגילה "ונשמע פתגם המלך". אמר חכם אחד: כנגד שלושה רבנים הכתוב מדבר. יש רב שמלא בתורה ויראת שמים, בבחינת "כל אשר דיבר ה' נעשה ונשמע. יש מי שאין בו את זה אבל הוא יודע לנאום", ונשמע קולו בבואו אל הקודש". ויש שאפילו את זה אין בו אבל ממנים אותו לרב רק מפני שהוא מקורב למלכות", ונשמע פתגם המלך..."

במקורות מסופר שבתקופתו של דוד המלך התחוללה מגיפה קטלנית מאד: "כל יום היו מתים מאה נפשות מישראל... עד שחקר והבין ברוח הקודש ותיקן לישראל מאה ברכות [שיברכו בכל יום]". בכל ברכה אנחנו מברכים את השם ומודים לו על הטוב שהעניק לנו, וזה החיסון הכי טוב נגד הדברים הרעים שקורים בעולם.

גדול אחד ז"ל אמר, שסגולה בפורים להשכים בבוקר בתפילה ובקשה לפני השי"ת על כל דבר, בני, חיי, ומזוני, והן על שאר דברים, כי אותו יום הוא עת רצון, ועל זה אמרו "הפושט יד נותנין לו", וכן הוא מקובל מפי גדולי הצדיקים תלמידי הבעש"ט זי"ע. [מתוך סגולות ישראל' – מערכה פ']

גורל החיים הוא אוסף כל הפרטים והאירועים שחווינו מהרגע שנולדנו, וכל אחד מהם יוצר השפעות ישירות על העתיד. לכן חינוך מתחיל מיד בהתחלה..

דרשו רבותינו: "מחיה מתים במאמרו". דהיינו, על ידי מספר מילים יתכן, שאנו נעניק חיים לזולת שמייחל ומצפה ומשתוקק לשמוע מילים טובות. ואין אנו מבינים, מהו הכוח העצום של מספר משפטים העשויים לחולל מהפך של ממש באדם!